

Στους αγώνες του σήμερα ζει ο Νίκος Τεμπονέρας

8.01.20

Ο Νίκος Τεμπονέρας πριν 29 χρόνια έδινε τη ζωή του αγωνιζόμενος για παιδεία «των όλων και των ίσων», υπερασπιζόμενος τις μαθητικές καταλήψεις ενάντια στο νομοσχέδιο Κοντογιαννόπουλου που συγκλόνισαν την κοινωνία το 1990-91.

Είναι παρών στην αγωνιστική μνήμη ενάντια στη λήθη της εξουσίας, πηγή έμπνευσης και περηφάνιας για τη μαχόμενη εκπαίδευση και το λαϊκό κίνημα. Αλλά και μάθημα ιστορίας, σκληρό και ανεξίτηλο μαζί, που τονίζει ότι κανένα δικαίωμα δεν ήρθε από τον ουρανό, αλλά κατακτήθηκε με ασυμβίβαστους αγώνες και έναν πολιτισμό που σηκώνει τους ανθρώπους από τη λάσπη και τη μικροπρέπεια του ατομισμού.

Οι μέρες που ζούμε και οι αναμετρήσεις που έρχονται στην εκπαίδευση και την κοινωνία, φέρνουν στο μυαλό τον Νίκο Τεμπονέρα μέσα από τη φωτογραφία που έχει γίνει κομμάτι της σύγχρονης ιστορίας του λαού, χαμογελαστό στην τάξη μπροστά από τους μαθηματικούς τύπους που δίδαξε. Μια μορφή με ανθρωπιά και αυτοπεποίθηση, δεμένη με την υπεράσπιση του δημόσιου δωρεάν σχολείου και του μορφωτικού αγαθού.

Η μνήμη του Ν. Τεμπονέρα δεν είναι μόνο υπόθεση της οφειλόμενης τιμής για έναν αγωνιστή που θυσίασε τα πάντα, αλλά θυμίζει και τη **βαριά αγωνιστική κληρονομιά** που στηρίζει από τα πρώτα του βήματα το σύγχρονο εκπαιδευτικό κίνημα. Αυτό που βάζει στο στόχαστρο τις στρατηγικές επιλογές των ΟΟΣΑ και ΕΕ στην εκπαίδευση, το υλικό δηλαδή των νεοφιλελεύθερων επιλογών που διαμορφώνουν τις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις στην εκπαίδευση.

Δεν είναι λοιπόν σχήμα λόγου ότι ο Τεμπονέρας ζει στους αγώνες του σήμερα. Γιατί σήμερα η δημόσια εκπαίδευση είναι αντιμέτωπη με τους κυβερνητικούς σχεδιασμούς για το λεγόμενο «νέο λύκειο» που σχεδιάζεται να φέρει μια νέα εποχή ταξικών φραγμών που επιφυλάσσει για την πλειοψηφία της νεολαίας τα ψηφιακά κολυβογράμματα των δεξιοτήτων και καταρτίσεων μιας χρήσης. Δεμένη αυτή η επιλογή και με την υποχρηματοδότηση και το σχολείο της φτώχειας και της αγοράς αλλά και με την αξιολόγηση με στόχο τη χειραγώγηση, πειθάρχηση και διαίρεση των εκπαιδευτικών. Σε συνδυασμό με το τσάκισμα των εργασιακών σχέσεων και το άπλωμα των ελαστικών σχέσεων εργασίας με το μοντέλο του αναπληρωτή. Αυτό το πλαίσιο θέλει να απογειώσει το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο με τους νόμους και τις γνώσεις της αγοράς, τα δίδακτρα και φυσικά τον πολύπλευρο αυταρχισμό που εχθρεύεται το άσυλο.

Σα δυο σταγόνες νερό μοιάζουν οι θεμελιώδεις αρχές της εκπαιδευτικής πολιτικής της σημερινής ΝΔ με το πολυνομοσχέδιο Κοντογιαννόπουλου. Όχι γιατί δεν αλλάζει κάτι, αλλά

για το ακριβώς αντίθετο. Γιατί οι αγώνες του εκπαιδευτικού κινήματος χάραξαν άλλον δρόμο από τον δήθεν μονόδρομο. Σε αυτόν τον δρόμο δεν υπήρχε θέση για την αξιολόγηση που δεν πνίγει τα σχολεία και τους εκπαιδευτικούς σχεδόν σαράντα χρόνια.

Το πολυνομοσχέδιο Κοντογιαννόπουλου αποσύρθηκε μετά το **νικηφόρο εκπαιδευτικό κίνημα των καταλήψεων και απεργιών σε σχολεία και σχολές** αλλά και την κατακραυγή από τη δολοφονία του Ν. Τεμπονέρα από τις συμμορίες της ΟΝΝΕΔ που δρούσαν με βάση τον κυβερνητικό σχεδιασμό της ΝΔ του Κων. Μητσοτάκη. Ο κρατικός αυταρχισμός, η δράση των παρακρατικών ενάντια στο λαϊκό κίνημα εκεί που δίνει κάλυψη ακόμα και το αυταρχικό πλαίσιο καταστολής εκείνης της εποχής, θυμίζουν ότι όσα επιστρατεύονται για την επιβολή της «κανονικότητας» σήμερα έχουν ιστορία και συνέχεια.

Η σημερινή κυβέρνηση Μητσοτάκη νιώθει ότι έχει πολιτική υπεροπλία και ηγεμονία, την αλαζονεία του κατόχου της «μοναδικής αλήθειας», του μονόδρομου και του ΤΙΝΑ. Ενισχύει αυτή την αίσθηση το γεγονός ότι η πολιτική της -και στην εκπαίδευση- είναι τομή, αλλά και συνέχεια της πολιτικής που εφάρμοσε ο ΣΥΡΙΖΑ. Σημείο που δείχνει ότι το κατεστημένο πολιτικό σύστημα κάνει πλάτες σε όσα ανακοινώνει η υπουργός Παιδείας Ν. Κεραμέως. Φυσικά η αλαζονεία της εξουσίας είναι ένα άλλο στοιχείο ιστορικής αναλογίας με την εποχή του αγώνα ενάντια στο νομοσχέδιο Κοντογιαννόπουλου. Και τότε η νεοφιλελεύθερη Δεξιά θεωρούσε ότι είναι πάνοπλη πολιτικά, ότι η κατάρρευση του «υπαρκτού» σοσιαλισμού της δίνει υπεροχή και ότι η ταπεινωτική συμμετοχή των ΣΥΝ-ΚΚΕ στις κυβερνήσεις Τζανετάκη και Ζολώτα, με το πρόγραμμα της ΝΔ ουσιαστικά, το καθιστά μονόδρομο.

Σήμερα, που η σκέψη γυρνάει στον μαχόμενο, με την πλήρη έννοια, εκπαιδευτικό Νίκο Τεμπονέρα, ζητούμενο είναι ένα πλαίσιο αποκάλυψης της κυρίαρχης πολιτικής και μαχητικής υπεράσπισης των αναγκών, των δικαιωμάτων και των ελευθεριών, ανάλογο με αυτό που ξεσήκωσε, ένωσε τον μαχόμενο κόσμο το '90-91 και οδήγησε στη νίκη.

Ένα σημαντικό στοιχείο που έδωσε δύναμη στην νεολαιίστικη και εκπαιδευτική έκρηξη το 1990-91 ήταν ότι οι καταλήψεις νίκησαν για όλους όσοι ένιωθαν τα χτυπήματα από τη νεοφιλελεύθερη και νεοσυντηρητική -και ταυτόχρονα αντιλαϊκή- πολιτική του Κων. Μητσοτάκη. Έπεσαν οι μάσκες του δήθεν Ευρωπαίου, συναινετικού ηγέτη που έχει την κοινωνία στην τσέπη του, όταν ο Γιάννης Καλαμπόκας, ο Μαραγκός, ο Σπίνος και τα στελέχη της ΝΔ-ΟΝΝΕΔ Αχαΐας δολοφονούσαν τον Τεμπονέρα. Κατέρρευσε όμως και το προφίλ του ανίκητου και πανίσχυρου πρωθυπουργού. Λίγους μήνες μετά η μαχητική απεργία διαρκείας στις αστικές συγκοινωνίες ήταν η αρχή του τέλους του. Ο αγώνας στην εκπαίδευση δεν μπορεί να μη γίνεται στο όνομα όλων, της νεολαίας, της εργαζόμενης κοινωνικής πλειοψηφίας. Με αυτή τη σφραγίδα, όχι μόνο στα αιτήματα, αλλά και στην αλληλεγγύη, τον αγωνιστικό συντονισμό και συμπόρευση μπορεί να έχει την εγγύηση της νίκης.

Τέλος ας μην ξεχνάμε ότι εκείνες οι μέρες του καυτού χειμώνα του 1991 είναι συνδεδεμένες και με τις αντιπολεμικές κινητοποιήσεις ενάντια στον πρώτο πόλεμο του ιμπεριαλισμού των ΗΠΑ ενάντια στο Ιράκ, την αρχή για τη «Νέα Τάξη» που έταξε ο τότε πρόεδρος Μπους. Δηλαδή να γίνει η Μ. Ανατολή αυτό που είναι σήμερα, τόπος πολέμου, προσφυγιάς και καταστροφών. Όπως και τότε λοιπόν, η πάλη ενάντια στον πόλεμο, τον ιμπεριαλισμό, τον εθνικισμό, η αλληλεγγύη στην προσφυγιά, δεν μπορούν να λείπουν από τις επόμενες σελίδες του εκπαιδευτικού κινήματος που θα συνεχίσει να μάχεται για το σχολείο των αναγκών και των δικαιωμάτων της κοινωνικής πλειοψηφίας στον δρόμο που χάραξε και ο αγωνιστής

δάσκαλος Νίκος Τεμπονέρας.

Του Γιώργου Κρεασίδη, από το περιοδικό «Σελιδοδείκτης» για την εκπαίδευση και την κοινωνία

[Tweet](#)
